

یادداشت

آرینا، هتلی بر پیچ جاجرود

حسین آخانی - استاد دانشگاه تهران

● بارندگی‌های گسترده دو سال اخیر و سیل‌های ویرانگر بعد از آن نشان داد که طمع‌کاران، رودخواران، کوه‌خواران و زمین‌خواران نه‌تنها در کنار جویبارها بلکه در بستر رودخانه‌هایی که هزاران سال در آنها آب جاری بوده است، تجاوزهای گسترده کرده‌اند. از طرفی موج توسعه بتنی و غیراصولی در این چند دهه اخیر از شهرهای بزرگ به سوی مناطق خوش‌آب‌وهوای حومه در روستاها و شهرهای کوچک اقماری کشیده شد و دخالت‌ها و اقدامات غیراصولی و حتی غیرقانونی از سوی شهرداری‌ها و شورا‌های شهر و روستا از این موج گسترده حمایت کرد. همین‌ها باعث شده که این روزها قیمت ملک و زمین در بعضی مناطق حومه مانند شمیرانات به حدی غیرمنطقی شود که هر متر مربع زمین تا صد میلیون تومان و حتی بیشتر هم برسد. طبیعی است که طمع به حريم رودخانه و کوه و مرتع و جنگل وسوسه‌انگیز می‌شود و تشکیلات جدید مانند شهرداری‌ها و شورای شهر و روستا نیز به جای آنکه مدافع حفظ تاریخ و حريم و طبیعت آن سرزمین باشند، در موارد زیادی با سوداگران زمین و ملک هم‌راستا می‌شوند. بعد از خرابی‌های بسیار گسترده ناشی از سیل‌های اخیر، شورای امنیت ملی به‌درستی وارد موضوع شد تا حريم ۱۵۰متری رودخانه‌ها را حفظ واز دست کسانی که به شکل غیرقانونی به آن تجاوز کرده‌اند، رها کند؛ اما تاسف آن است، کسانی که به حکم قانون باید به این مصوبه لازم تمکین کنند، برای ابطال آن می‌کوشند. واکنش رئیس یکی از شورا‌های منطقه شمیرانات شاید یک مورد آشکار از این عصبانیت باشد که به نقل از سایت رویداد و اتفاق در نشست خبری ۲۲ مرداد گفته است «اگر مصوبه شورای امنیت ملی کشور بخواهد در حاشیه جاجرود عملی شود، دیگر شهری نخواهد ماند». ایشان را با رفتار گذشته و به جای تمکین در برابر مصوبه بالاترین مرجع امنیت کشور، از تلاش‌های خود برای بی‌انزگدن این مصوبه در دیوان عدالت اداری پرده برمی‌دارد. ایشان توضیح نمی‌دهند که در همین منطقه روستایی قیمت زمین حتی از گران‌ترین شهرهای دنیا هم گران‌تر شده است و توضیح نمی‌دهند که سود این بازار ناسالم صلبی چه کسانی می‌شود و چگونه باید مصوبه‌ای ملی که هدف آن اجرای قوانین بالادستی و امنیت مردم است، به خاطر منافع اقلیتی باطل شود. آیا دلالت آن با کسانی که ملک و باغشان به قیمت‌های صدها میلیارد تومان رسیده است، مردم مستضعفی هستند که باید مصوبه ملی را به خاطر آنها سلاخی کرد؟

گو‌اه این نگاه مسموم و خطرناک و دخالت‌های غیرقانونی و غیرکارشناسی و منافع محلی همان سازه عظیمی است که در کنار روستای آمین‌آباد رودک چشم هر مسافری را به خود جلب می‌کند. اولین‌باری که من ساختمان هتل آرینا را در کنار تابلوی خطر سیل دیدم، دده‌ها سؤال در ذهن من شکل گرفت که چگونه و چه کسی اجازه ساخت این هتل را بر پیچ جاجرود داده است؟ اگر نبود اصرار یکی از فعالان محیط زیست منطقه که از من دعوت کرد تا پای صحبت مالک هتل بنشینم، نمی‌فهمیدم که مدیران کم‌دانش و پخش‌ی‌نگر چگونه به طبیعت کشور آسیب می‌رسانند و چگونه باعث می‌شوند که سرمایه‌گذاری که روزی افتخار ورزشی کشور بوده، نه‌تنها سرمایه‌اش عاظل و باطل شود، بلکه هر رگدزری که این برج را می‌بیند، انگشت به دهان شود که صاحب این هتل کیست که به او اجازه داده‌اند درست در حاشیه جاجرود، در پیچ رودخانه و جاده هتل‌سازی کند.

داستان هتل آرینا آن‌طور که در روز ۲۱ مرداد سیدعلیرضا ایلپایو، فرزند سیدامیر ایلپایو، بستک‌نیالیست پیش‌کسوت طرح کردند، ساده است. ایشان برای ساخت یک رستوران طبقه به شهرداری وقت مراجعه می‌کند. شهردار جوان که فرصت را مناسب می‌بیند، می‌گوید حاجی «چرا می‌خواهی سرمایه‌ات را برای ساخت رستوران خرج کنی، بیا و اینجا هتل درست کن». این سرمایه‌گذار تابلوی خطر سیل را در ذهن من دهن من شکل گرفت که چگونه و چه کسی اجازه ساخت این هتل را بر پیچ جاجرود داده است؟ اگر نبود اصرار یکی از فعالان محیط زیست منطقه که از من دعوت کرد تا پای صحبت مالک هتل بنشینم، نمی‌فهمیدم که مدیران کم‌دانش و پخش‌ی‌نگر چگونه به طبیعت کشور آسیب می‌رسانند و چگونه باعث می‌شوند که سرمایه‌گذاری که روزی افتخار ورزشی کشور بوده، نه‌تنها سرمایه‌اش عاظل و باطل شود، بلکه هر رگدزری که این برج را می‌بیند، انگشت به دهان شود که صاحب این هتل کیست که به او اجازه داده‌اند درست در حاشیه جاجرود، در پیچ رودخانه و جاده هتل‌سازی کند.

داستان هتل آرینا آن‌طور که در روز ۲۱ مرداد سیدعلیرضا ایلپایو، فرزند سیدامیر ایلپایو، بستک‌نیالیست پیش‌کسوت طرح کردند، ساده است. ایشان برای ساخت یک رستوران طبقه به شهرداری وقت مراجعه می‌کند. شهردار جوان که فرصت را مناسب می‌بیند، می‌گوید حاجی «چرا می‌خواهی سرمایه‌ات را برای ساخت رستوران خرج کنی، بیا و اینجا هتل درست کن». این سرمایه‌گذار تابلوی خطر سیل را در ذهن من دهن من شکل گرفت که چگونه و چه کسی اجازه ساخت این هتل را بر پیچ جاجرود داده است؟ اگر نبود اصرار یکی از فعالان محیط زیست منطقه که از من دعوت کرد تا پای صحبت مالک هتل بنشینم، نمی‌فهمیدم که مدیران کم‌دانش و پخش‌ی‌نگر چگونه به طبیعت کشور آسیب می‌رسانند و چگونه باعث می‌شوند که سرمایه‌گذاری که روزی افتخار ورزشی کشور بوده، نه‌تنها سرمایه‌اش عاظل و باطل شود، بلکه هر رگدزری که این برج را می‌بیند، انگشت به دهان شود که صاحب این هتل کیست که به او اجازه داده‌اند درست در حاشیه جاجرود، در پیچ رودخانه و جاده هتل‌سازی کند.

شرق: اختلاف روحانی با شهردار و شهرداری بر سر ماجرای تخریب ملک جماران همچنان ادامه دارد. روز گذشته رئیس شورای شهر تهران در سخنانی گفت: «از آقایان روحانی و جهانگیری درخواست می‌کنم این اجازه را بدهند که رابطه دولت و شهرداری ترمیم شود و کدورت‌ها را کنار بگذاریم». این صحبت محسن هاشمی و اشاره او به کدورت در همین زمینه بود؛ کدورتی که باعث شده پیروز حناچی به هیئت دولت دعوت نشود. هاشمی در پایان دویست‌وسی‌ودومین جلسه شورای شهر تهران در جمع خبرنگاران یکی از وظایف هیئت‌رئیس‌ه شورا را ترمیم رابطه دولت و شهرداری عنوان کرد و گفت: «در این دوره تلاش خود را افزون می‌کنم تا رابطه دولت و شهرداری را که کمی خدشه‌دار شده، مجدداً برقرار

کنم و شاهد باشیم آقای حناچی مجدداً در جلسات دولت حضور یابند. از آقایان روحانی و جهانگیری درخواست می‌کنم این اجازه را بدهند که رابطه ترمیم شود و کدورت‌ها را کنار بگذاریم». اگر چه رئیس شورا دراین‌باره توضیح بیشتری نداد؛ اما نگفته پیداست که ماجرای کدورتی که از آن صحبت می‌کند، چیست. روز ۱۳ مرداد خود حناچی در آخرین نشست خبری که داشت، در این زمینه توضیحاتی را به صورت سربسته ارائه داد؛ توضیحاتی که البته نشان می‌دهد با او در دولت برخورد خوبی نشده است و به‌همین‌دلیل دیگر در جلسات هیئت دولت حاضر نمی‌شود. حناچی، شهردار تهران، در پاسخ به این سؤال که چه زمانی در جلسه هیئت دولت شرکت می‌کنید؟ این‌طور پاسخ داد: «به نظرم رابطه دولت و شهرداری دوطرفه است و شخصیت بنده به‌گونه‌ای است که ادبیات تند و طلبکارانه را نمی‌پسندم». تعبیری که شهردار تهران به کار برد و از آن با عنوان ادبیات تند و طلبکارانه یاد کرد، به نظر می‌رسد همان اتفاقی است که منجر به کدورت بین شهردار و رئیس‌جمهور شده است.

حناچی در ادامه نشست خبری درباره حضورداشتن خود در جلسات هیئت دولت گفت: «حضور شهردار تهران در دولت براساس قانون و آیین‌نامه‌ها به‌عنوان میهمان است و شهردار تهران عضو هیئت دولت نیست؛ اما از زمان مرحوم هاشمی‌رفسنجانی و دوره کرباسچی حضور شهردار در جلسات هیئت دولت باب شد که این حضور هم برای دولت و هم برای شهرداری مفید بود؛ چراکه این توانستیم بسیاری از مشکلات را در صورت مستقیم حل کنیم؛ مثلاً اگر مشکل اوراق مشارکت حل شد، به دلیل پیگیری‌های مستقیم شهردار تهران در حاشیه هیئت دولت بود و دقت داشته باشید که شهردار تهران رئیس مجمع کلان‌شهرها نیز هست و حضورش در هیئت دولت به نمایندگی از ۵۰ میلیون نفر است».

شهردار تهران همچنین روز ۲۲ مرداد درباره علت غیبتش در جلسات هیئت دولت در گفت‌وگوی تلویزیونی برنامه چاپ اول در شبکه خبر با اشاره به غیبت خود در جلسات هیئت دولت اظهار کرد: «براساس قانون و آیین‌نامه‌های دولت، اعضای دولت ستنی داشتند که شهردار تهران را به جلسه هیئت دولت دعوت می‌کردند. مدتی است که دعوت‌نامه‌ای ارسال نمی‌شود، به طور طبیعی ما هم شرکت نمی‌کنیم. شهردار تهران با بیان اینکه

رئیس شورای شهر از روحانی خواست اجازه حضور شهردار در جلسات هیئت دولت داده شود

پادرمیانی هاشمی برای حناچی

نایب‌رئیس شورای شهر تهران (چپ) و رئیس شورای شهر تهران (راست)

تعامل دولت و شهرداری به سود مردم است، افزود: اختلاف از این جنس بین شهرداری و نهادهای دیگر زیاد است. حناچی تصریح کرد: بسیاری از وزارتخانه‌های بزرگی که ما در شهر تهران داریم، رای ۱۰۰ دارند. اگر شهرداری بخواهد اقدامی کند، ممکن نیست و اختلافات این چنینی وجود دارد».

این‌ بخش صحبت‌های شهردار تهران اشاره به حکم تخریب شهرداری برای ساخت‌وساز حاشیه‌ساز نهاد ریاست جمهوری در جماران است؛ موضوعی که اختلاف میان شهرداری و دولت از آن شروع شد. در همین زمینه خلیل‌آبادی، عضو شورای اسلامی شهر تهران، درباره دعوت‌نشدن حناچی برای حضور در جلسات هیئت دولت توضیحاتی را ارائه داد. او دراین‌باره گفت: «حناچی از زمانی که به‌عنوان شهردار تهران منصوب شد، همواره در جلسات هیئت دولت شرکت می‌کرد؛ اما به‌تازگی در چند جلسه اخیر، او به جلسات دعوت نشده است که احتمال این دهیم این دعوت‌نشدن به موضوع تخریب ساختمان نهاد ریاست‌جمهوری در جماران برمی‌گردد».

او با بیان اینکه بعد از تخریب این ساختمان دیگر حناچی به جلسات هیئت دولت دعوت نشد و شاید این مسئله روی روابط دولت و شهرداری تأثیرگذار بوده، گفت: «البته شهردار تهران عضو میهمان هیئت دولت است و با اختیار دولت به این جلسات دعوت می‌شود؛ اما معمولاً مرسوم بوده که شهردار نیز در جلسات باشد و امیدواریم هرچه سریع‌تر این مشکلات حل شود؛ چراکه تهران به دلیل پایتخت‌بودنش نیازمند رابطه متقابل با دولت است. البته به‌تازگی دولت درباره اوراق مشارکت مترو کمک زیادی به شهرداری کرده و این‌طور نیست که حالا که شهردار در جلسات شرکت نمی‌کنند، دولت هم خدمات نمی‌دهد؛ اما این موضوع در افکار عمومی و رسانه‌ها بازتاب زیادی داشته است و امیدواریم دولت تدبیر کنند تا این مسئله نیز حل شود».

خلیل‌آبادی که در یک برنامه تلویزیونی صبحت می‌کرد، درباره ماجرای تخریب ملک جماران گفت: «در جماران محدودیت ارتفاع وجود دارد که ملکی متعلق به نهاد ریاست‌جمهوری در حال ساخت بوده که به این محدودیت ارتفاع توجه نکرده و یک طبقه اخرافت ساخت که این مسئله باعث شد همکاران ما جلوی این تخلف بایستند و ارتفاع مزاد را تخریب کنند. برای ما همه مردم، همه نهادها و همه ارگان‌ها در برابر قانون یکسان هستند و نباید از تخلف هیچ‌یک چشم‌پوشی کرد».

جامعه

ماجرایی که منجر به اختلاف دولت و شهرداری شد، اوایل تیر سال جاری و با خبر تخلف در ساخت‌وساز ملکی متعلق به نهاد ریاست‌جمهوری در جماران آغاز شد. منتقدان می‌گفتند این نهاد از قدرت خود برای دورزدن قانون و مصوبات استفاده می‌کند و در سمت دیگر نیز روابط‌عمومی نهاد ریاست‌جمهوری از پایبندی به قانون و خرسازی‌های غیرموق می‌گفت.

تخلف نهاد ریاست‌جمهوری در ساخت‌وساز یک ملک، با اخباری غیررسمی از سوی خبرنگاران و در فضای مجازی آغاز شد که از تخلف غیرقانونی نهاد ریاست‌جمهوری درباره ساخت یک پلاک غیرمجاز در جماران حکایت داشت. چند روز بعد نیز «محمدجواد حق‌شناس»، عضو شورای شهر، با بازنشر یکی از این نوشته‌ها در توئیتر خود، ضمن تأیید این ساخت‌وساز غیرمجاز، از حضور دو عضو شورای شهر در محل و اقدامات لازم برای تخریب بخش‌های غیرقانونی خبر داد. در کنار این نوشته‌ها، نامه جمعی از اهالی محله جماران خطاب به شهردار منطقه یک

هم تأیید ی‌بر این ساخت‌وساز بود که در آن نامه آمده بود: «احتراماً این‌جانبان امضاکنندگان اهالی محله جماران به عرض می‌رسانیم که مدتی است شخص یا اشخاص نامعلوم با ادعای ارتباط با مقامات دولتی، مبادرت به ساخت‌وساز غیرقانونی در مقیاس وسیع در بخشی از اراضی واقع در یاسر، خیابان شهید حمید حسینی‌کجا، اول چوبینه کرده‌اند و به‌این‌ترتیب با تخطی از موازین شهرداری و مقررات شهرداری، عملاً سبب ضرر به حقوق مادی و معنوی اهالی محل شدند و سبب‌ساز ایجاد جو نارضایتی در سطح عمومی شدند». آنها در ادامه نامه خود این رفتار را مصداق نقض حقوق شهروندی دانستند و خواستار توقف عملیات ساختمانی شدند. حق‌شناس که پیش‌ازاین از تأیید این ساخت‌وساز غیرمجاز خبر داده بود، در کام دوم تخلف را مربوط به نهاد ریاست‌جمهوری و نه شخص رئیس‌جمهوری دانست و از تخریب طبقه غیرمجاز نیز خبر داد.

تخریب طبقات یا نیم‌طبقه غیرقانونی منجر به پایان این ماجرا نشد و در روزهای بعد خبر رسید که به دلیل اخبار و حاشیه‌های این ماجرا، شهردار تهران دیگر به جلسات هیئت دولت فراخوانده نمی‌شود.

در بخشی از ماجرای پیگیری این تخلف و توضیحات دو طرف، یعنی مدیران شهر و مقامات

نهاد ریاست‌جمهوری، شورای‌عالی شهرسازی نیز به موضوع وارد شد و قرار شد محدودیت ارتفاع در منطقه جماران برداشته شود. انتشار این خبر با واکنش‌های فراوانی روبه‌رو شد و حتی یکی از اعضای شورا از حذف دستوری خود از این جلسه نوشت. پیش‌تر نیز سخنگوی شورای شهر تهران از نامه اعضای شورای شهر در مخالفت با این جلسه نوشت. «علی اعطاء» دراین‌باره گفت: «حسینیه جماران واقع در محله جماران در محدوده منطقه یک شهرداری تهران، به‌عنوان یک اثر دارای شئون ملی، در سال ۶۷ به شماره ۱۸۵۳ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیده است و محله جماران نیز به‌عنوان معماری ارزشمند مسکونی و روستایی دارای ارزش هویتی،

تاریخی و فرهنگی به شمار می‌آید». او گفت: «با توجه به ابعاد شخصیتی حضرت امام خمینی به‌عنوان رهبر انقلاب اسلامی و بنیان‌گذار جمهوری اسلامی، هرگونه اتخاذ تصمیم درباره جماران، مستلزم درنظرداشتن ملاحظات و حساسیت‌های ویژه اجتماعی و همچنین فرهنگی- میراثی است». اعطا در ادامه به جلسه شورای عالی شهرسازی پرداخت و گفت: «ازآنجاکه ارائه گزارش درباره طرح تفصیلی محله جماران پیرو دستور رئیس‌جمهوری و در دستور جلسه آتی شورای‌عالی شهرسازی و معمار ایران در روز دوشنبه ۱۳ مرداد قرار دارد، هرگونه تصمیم‌گیری شتاب‌زده و بدون پشتوانه کارشناسی جدی در راستای لغو طرح تفصیلی ویژه جماران با رفع محدودیت ارتفاعی آن، ممکن است نه‌تنها منجر به مخدوش‌شدن هویت تاریخی آن محله شود؛ بلکه نارضایتی‌هایی را میان ساکنان و ذی‌نفعان دیگر محدوده‌های دارای طرح‌های ویژه با محدودیت‌های ساخت‌وساز در شهر تهران و حتی دیگر شهرها رقم بزند».

خود پیروز حناچی هم در نشست خبری خود در سخنانی دراین‌باره با اشاره به پیشینه تاریخی محله جماران، گفت: «هنگامی که نماینده گورباچف به دیدار امام در جماران آمده است، نوشته وقتی از ماشین پیاده شدم، انتظار داشتم به سرسرای بزرگ وارد شوم که در نهایت به کاخی منتهی می‌شود؛ اما وارد روستایی شدم و در خانه‌ای معمولی وارد شدم؛ بنابراین با این نگاه جماران یک محله نیست و در سطح جهانی، ملی و محلی باید به آن نگاه کرد. طرح ویژه‌ای در شورای عالی شهرسازی برای این محله به تصویب رسیده که امروز این طرح عمل کرده و جماران به شکل سابق نگه داشته شده است. مجموعه پلاک‌هایی که در این طرح بوده، ۱۴۶ پلاک است که حدود ۳۵ پلاک در تملک دولتی‌ها، شهرداری و مؤسسه نشر امام است و ۱۰۴ پلاک درگیر این موضوع تغییرات هستند. به‌این‌ترتیب درگیری عمومی فراگیری نیست و عمدتاً پلاک‌های جنوبی این محدوده نیز ساخت‌وساز کردند».

در نهایت هم البته نتیجه تصمیم جلسه شورای عالی شهرسازی مبنی بر بررسی لغو محدودیت ساخت‌وساز در جماران، طوری نشد که رئیس‌جمهور و دولت را راضی کند و اعلام شد فعلاً قرار نیست این محدودیت لغو شود.

به‌همین‌دلیل نیز این کدورت و اختلاف تا امروز همچنان به قوت خود باقی مانده و حناچی، شهردار تهران، هنوز به جلسات هیئت دولت دعوت نمی‌شود.

ادامه از صفحه ۵

خصوصی‌سازی چیست و تاریخچه آن به کی برمی‌گردد؟

همچنین، بند «۲» ماده «۱۷» آیین‌نامه فوق‌الذکر، دستگاه‌های اجرایی را مکلف کرده اطلاعات پروژه‌های در حال بهره‌برداری دارای درآمد و پروژه‌های نیمه‌تمام را برای واگذاری به روش مشارکت عمومی و خصوصی انتشار عمومی کنند. نظر به اینکه در آیین‌نامه این تبصره، سازوکارهایی برای مدیریت تعارض منافع پیش‌بینی نشده، احتمال آن وجود دارد که مسئولان - مدیران و کارشناسان - دستگاه‌های اجرایی متولی انتشار اطلاعات، با اختیارداشتن رانت اطلاعاتی، این پروژه‌ها را به سمت پیمانکاران خاص خصوصی - از جمله شرکت‌هایی که خود با خویشانشان با آن «رابطه سهامداری یا مالکیت» و «همکاری (اشتغال)» دارند - سوق دهند یا تسهیلاتی برای کارکنان دستگاه‌های اجرایی و بازنشستگان دستگاه، در اخذ و اجرای پروژه‌های مذکور قائل شوند. برای مثال، در این ارتباط می‌توان به تجربه تقریباً مشابه ایران در موضوع شکل‌گیری مدارس غیردولتی اشاره کرد که تعارض منافع مدیران دولتی موجب شد برای کارکنان آموزش‌وپرورش و فرهنگیان در تأسیس مدارس غیردولتی تسهیلات ویژه‌ای را در نظر بگیرند. این مهم در بلندمدت اشکال مختلف دیگری از تعارض منافع را پدید آورد؛ به‌گونه‌ای که بعد از حدود سه دهه از توسعه مدارس غیردولتی، وزیر آموزش‌وپرورش را بر آن داشت در دستگاه متبوع خود بخش‌نامه مدیریت تعارض منافع ابلاغ کند. از این‌رو، با توجه به اینکه در «الایحه مشارکت عمومی - خصوصی» تقدیم شده به مجلس شورای اسلامی نیز سازوکار‌های مدیریت تعارض منافع در آن دیده نشده است و هم‌زمانی این مهم با بررسی «الایحه نحوه مدیریت تعارض منافع در انجام وظایف قانونی و ارائه خدمات عمومی»، در مجلس شورای اسلامی، پیشنهاد می‌شود این مهم بیش‌ازپیش مورد توجه قرار بگیرد.

زیرا به باور کارشناسان توسعه، یکی از ریشه‌های ناکارآمدی، نابرابری و فقر، وجود تعارض منافع در جوامع است؛ زیرا گروه یا سازمانی که بتواند منافع خود را بر دیگران تحمیل کند، موجب افزایش سهم خود از اقتصاد و کاهش سهم بقیه خواهد شد. به‌گونه‌ای که سازمان شفافیت بین‌الملل، تعارض منافع را شرایطی می‌داند که در آن افراد یا سازمان‌ها - دستگاه‌های اجرایی دولتی، رسانه‌ها، کسب‌وکار یا سازمان مدنی - با انتخاب بین وظایف خود و منافع شخصی‌شان مواجه می‌شوند. همچنین، بانک جهانی با تمرکز بر موضوع فساد در حاکمیت، فساد را سوءاستفاده از جایگاه عمومی برای به‌دست‌آوردن منافع شخصی می‌داند. این در حالی است که وجود تعارض منافع بستر امکان سوءاستفاده از آن موقعیت را به وجود می‌آورد. بخش عمده تعارض منافع ناشی از ساختار نهادی موجود است؛ به بیان دیگر، ساختار نهادی حاکم موجب شکل‌گیری موقعیت‌های تعارض منافع می‌شود. ساختار نهادی آمیزه‌ای از قواعد رسمی، محدودیت‌های غیررسمی و ویژگی‌های اجرایی آنها را شامل می‌شود. این در حالی است که تحول نهادی می‌تواند ناشی از تغییر در چارچوب نهادی باشد. همواره سیاست‌گذاران از تغییر قواعد رسمی برای بهبود عملکرد اقتصادی استفاده می‌کنند. از این‌رو، می‌توان ادعا کرد با ایجاد تغییر در ساختار نهادی موضوع مورد بحث (مشارکت عمومی - خصوصی)، بتوان تعارض منافع موجود را مدیریت کرد. به بیان دیگر، توجه به الزامات الگوی مشارکت عمومی - خصوصی و تجربه‌های موفق در دنیا حاکی از آن است که توجه به سازوکار‌های مدیریت تعارض منافع در فرایند اجرایی این مهم، از پیش‌نیازهای کلیدی به شمار می‌رود.

«**پژوهشگر توانمندسازی حاکمیت و جامعه**

ناربان امور مالیاتی کشور

اداره کل امور مالیاتی استان البرز در نظر دارد مناقصه خرید سرور و تجهیزات رایانه ای با مشخصات فنی پیوست اسناد را از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت برگزار نماید. لذا از شرکت های واجد شرایط دعوت به عمل می آید جهت دریافت اسناد تا ساعت ۱۹:۰۰

روز پنجشنبه مورخ ۰۶/۰۶/۱۳۹۹ به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس WWW.SETADIRAN.IR مراجعه نمایند، متقاضیان می‌بایست حداقل دارای گواهینامه صلاحیت(رتبه بندی) در پایه ۳ تولید و تامین رایانه های غیر MainFrame از شورای عالی انفورماتیک باشند.جهت کسب اطلاعات بیشتر از ساعت ۹ لغایت ۱۳:۰۰ روزهای شنبه تا پنجشنبه با شماره ۰۹۱۶۸۹۰۶۵۵۹ آقای علی جعفرنژاد تماس حاصل نمایند لازم به ذکر

است که اسناد مناقصه صرفا از طریق سامانه فوق قابل دریافت می‌باشد.

اداره کل مالیاتی استان البرز

شناسه آگهی: ۹۵۹۲۰۹

نوبت اول